

тих повітів, в яких унія ще заховала ся, впровадять ся виїмкові права, які обов'язують в полуднево-західнім краю, отже між иншими заборона католикам (Полякам) купувати землю, заборона переказувати землю тестаментом, скасування всяких виборів (в Конгресівці в ще виборні, громадські судії, громадські війти і др.), скасування нащадків польської мови в школі і судівництві. Як енергійно взяли ся до переведення сего проєкту, доказує се, що в Луцьку перебуває вже комісія архітектів, яка буде палату для нового губернатора і нових юридик.

НОВИНИ.

— **Календар.** В середу у Львові. Якова Ап. (Перелюп); рим.-кат. Серватія. — В четвер: руско-кат. Єремія прор.; рим.-кат. Бонифатія.

— **ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.** При зміні місяця просимо наших Вп. Передплатників о скорі відновленні передплати, зглядно о вирівнанні залежностей, бо будемо приневолені застановити довжницям дальшу висилку часописи.

— **Діточі вечериці у Львові.** На загальне жаданє відбудуть ся в четвер дня 14. с. м. в салі «Гвізди» другий раз діточі вечериці в честь Тараса Шевченка. Програма та сама, що передше. Початок вечериці точно о 3 1/2 год. пополудни. Просить ся о ласкаве заохочуванє молодіжи до як найчисленнішої участі. Нехай і дітвора, що ходить до чужих шкіл, почує руску пісню. Ціни будуть значно знижені: Фотель 40 сот., крісло 30 сот., вступ на салю 20 сот. *Видля.*

— **Запросини.** На днях появило ся в львівських книгарнях видавництво, написане: «150 пісень і пісеньок на хори мужеский і мішаний, укладу Яна Галля. В видавництві сім найшов я 26 народних руских пісень, уложених на хор мужеский, 12 пісень руских на хор мішаний з супроводом фортепяну і 17 пісень на хор мішаний — всего разом на 150 пісень 55 пісень руских. Видавництво се появило ся якраз в 25-літній ювілей праці Яна Галля на полі музичнім. Не диво проте, що польські товариства співочі постановили з нагоди сего видавництва опровести ювілей трудів Яна Галля концертом, який відбуде ся вже 20. мая в салі «Львівської Фільгармонії». По причині, що ювілят заняв ся і укладом руских пісень в так значнім числі, було би обов'язком «Львівського Бояна», взяти участь в агаданім концерті і бодай сям способом почтита ювілята, прихильного рускій пісні. Позаяк однакж товариство наше співоче якраз в теперішній хвилі находить ся без проводу, тому осміляю ся я на власну руку просити П. Т. членів товариства, щоби звели в сю пятницю (15. мая) перед загальними зборами зібрати ся ласкаво в локалі «Рускої Бесіди» вже точно о 6. годині вечером, щоби спробувати три пісні на мішаний хор (укладу Галля), котрі би відтак товариство наше виконало на ювілейнім концерті 20. мая. — *Анатоль Ваглицин.*

— **Пересилене** в нашім театрі, як нам доносять з Тернополя, стало полагожене полюб-

ним способом так, що п. Михайло Губчак назад обняв становиско директора театру. В Тернополі перебував через два дни голова львівської «Бесіди» п. Вол. Шухевич і залагодив справу після бажаня дружини. Се може перша солідарна побіда тих білих муринів, яким «Бесіда» звикла була per fas et nefas диктувати з гори способи їх «роздвіту». Не задля чваньби, але задля напняттованя способу, в який у нас переводять ся справи загального значіння, мусимо ствердити, що не мало причинили ся до розважного полагоженя театрального пересиленя наші статі, які виволікли хід справ перед публичне форум. Колиб наші уваги вплинули були і на модифікацію дотеперішого хибного контракту, то можна би спокійно глядіти в будучину театру. Колиж так не стало ся (про се не маємо відомости — *Ред.*), то звертаємо ся до п. Губчака в замітку, щоби він, як «виборний директор», уважав солідарне повертє дружини лише за доказ признаня его адміністраційним спосібностям, та на будуче їх прихильність відлачував рівною прихильністю та добрим серцем. А до тепер, на жаль, так не було і колиб так послужити ся драматичною формою, то зі звісних нам доказів его безсердечности поветав би цикль — трагючих одноактівок...

— **Папський ювілей в Михайлівці,** равського повіта. В неділю дня 17. с. м. відбуде ся в Михайлівці ювілейний вечерок в чест. Его Святости Папи Льва XIII, устроений членами місцевої читальні «Просвіти». Програма: 1) Вступне слово, о. Макарій Каровець. 2) *Χριστός ἄναστή* відспівує хор мішаний. 3) Стих в честь Папи віддеклямує Іванна Урбановска. 4) Короткий нарис житя і діяльности Папи (відчит), о. Макарій Каровець. 5) *Inaliam*, имн папский по італійски, відспівує хор місцевий. 6) Стих, віддеклямує Корнело Маркевич. 7) Гайдена «Виджу Тя» сифонія F-moll, відспівує хор мішаний. 8) Стих віддеклямує Никола Сухий. 9) Вютъ вітри, сольо при акомпанійменті музики відспівує Іванна Урбановска. 10) Коби, стишок віддеклямує Геня Маліцка. 11) Цьвітка дрібная, сольо в супроводі гармонії відспівує п. М. Юрчак. 12) Нащо мені, сольо з музикою відспівує Іванна Урбановска. 13) Кінцева промова, Вир. о. ігумен С. Ортанський. 14. Христос воскрес. — Вступ на вечерок від особи 40 сот., від родани і К. Ласкаві надвизки з вдячністю приймають ся. Чистий дохід призначений на бідних дітви і сиріт Михайлівки.

— **Ц. к. староста при роботі.** П. Володимир Матиневский з Топорова не приняв польського письма з ц. к. податкового уряду в Лопатині, а зажадав руского. На се ц. к. староство в Бродях видало отсей памятник документ:

C. k. Starostwo w Brodach. Wnieś. 1. kwietnia 1903 L. 12110. Brody 14. kwietnia 1903 Zwierzchności gminnej w Toporowie udzielam z poleceniem przymusowego doręczenia przyległego pisma c. k. Urzędu podatkowego w Łopatynie Włodzimierzowi Matuszewskiemu za zwrotem aktu.

Mianowicie ma naczelnik gminy osobiście w towarzystwie jednego wiarygodnego świadka udać się do mieszkania adresata i wręczyć mu to pismo.

Jeżeliby adresat przyjęcia odmówił, lub gdyby go niezastano w domu, ma być to pismo pozostawione w jego mieszkaniu w miejscu widocznym,

gdyby zaś drzwi mieszkania zastano zamknięte, należy pismo na drzwiach wchodowych umocować.

Co do wykonania niniejszego zarządzenia ma być spisany szczególny protokół fakt przymusowego doręczenia uwidoczniony podpisami naczelnika gminy i świadka. C. k. rada Namiestnictwa Ruskiej m. p.

З огляду на ц. к. Прокураторию здержуємо ся від відповідних заміток.

— **З Снятиня** пишуть нам: Польско жидівска консолідаційна господарка завела наше місто над пронасть. Вишробовані понад міру додатки до податків на оплату процентів від 230.000 К міського довгу, треба буде подвоїти, бо польско-жидівській кліці в міській раді забало ся мати нову твердиню польської гакаті в нашім місті, якого половину населеня становлять Русини. Отсе місто приступить небавом до будови польської реальної школи, і на сю ціль знова позичає 370.000 К, аби заокругляти довг до 600.000 К. Весь тягар сплати процентів, бо про сплату самого капіталу нема що й думати, сваде на руске міщанство, зруйноване матеріяльно жидівською лихвою. За те нова реальна школа буде мати дуже сумнівні користи для руского міщанства, доси зовсім не зорганізованого і на все рівнодушного. Хто буде користати з реальної школи, доказують такі школи в Тернополі і Станиславові. На 414 учеників (в 1901/2 р.) в реальній школі в Тернополі було: 245 жидів, 102 Поляків, а лише 66 Русинів; в Станиславові на 498 учеників було: 191 жидів, 254 Поляків, а 40 Русинів і т. д. З сих чисел видно, хто зрозумів вагу реальної школи: найбільше жади, а найменше Русини. У нас відносини не змінять ся і се якраз мала на увазі польско-жидівска кліка, закладаючи в Снятині реальну школу... для своїх дітей, бо до гімназії рускі міщани висували би своїх синів без упередженя

Ми однак не повинні оглядати ся на се, кілько Русинів учаще до інших реальних шкіл. У нас отвире ся в осени і класа одинокі в нашім місті середньої школи і нашим сьвятим обов'язком на перекір всяким дотеперішнім нересудам і на злість польській гакаті, є: вислати до І. кл. таку фалангу руских хлопців, щоби для наших не стало місця, а тоді бодай в заміну за матеріяльні тягарі будемо мати моральний хосен. Перший крок ми зробили, закладаючи тов-о «Шкільну Поміч». Однак сего за мало. Мимо звісної енергії людей, що засідають в видлілі «Ш. П.» і єї членів, товариство доси нічого не робить. Ту не розходить ся лише о матеріяльну поміч для учеників, котрих ще нема. Вперед треба пошукати тих учеників, бо у нас без придуки нічого не вдіє ся, а до сего обов'язана «Шкільна Поміч», руска інтелігенція і взагалі всі сьвідомі одиначі між Русинами в Снятині і в цілїм повіті.

— **Подяка.** Видля «Клюбу Русинів» складає сердечну подяку за ласкаву поміч в устроєнню діточих вечериці в память Тараса Шевченка: п. Лопатинському за режисерию, п. Ірпіні Шухевичівській і п. Ользі Козаківській за веденє хорів п. Гайнчакови за композицію до сценічного образка, а п. Чайківському за участь в представленю.

— **В справі «Богословського Вістника»** одержуємо отсе письмо з просьбою его замітити: Ви. П. Т. Передплатники «Богословського Вістника»

ОЛЕКСА БОБИКЕВИЧ.

„НАСТОЯЩІ“.

Комедія в одній дії

(Дальше).

Сцена IV.

БОРОВИЧ і ЛЕСЬКО.

БОРОВИЧ

(входить, не заприймає Леська, убраний в довгу білу бязю, широкий солом'яний капелюх, в руках «Галицькая Русь». Ще в дверех говорить про себе).

Ну! Ну! я то знаю, я то кажу, що так відразу не можна. Не можна. Не можна! Я то знаю, я то кажу, що перше єсть «визученіє», а потому аж приходить «уразумленіє», а так відразу стати настоящим русским не можна. Чудесний язык, але тяжкий, о тяжкий! ну звісно, просьвіщенний, (з погордою) не такий як у Ковта, або у Леська...

ЛЕСЬКО.

Або у мене який язык! Чи ви давились?

БОРОВИЧ.

А ти що ту робиш? чогось ту вліз, чому не йдеш до роботи?

ЛЕСЬКО.

Та до якої роботи?

БОРОВИЧ

(по короткім намислі). А конюшину гребети за городом.

ЛЕСЬКО.

Конюшину? Конючина вже давно в кошицях.

БОРОВИЧ

(робить міну). М—ну (настійливо) То йди попере-кладати полукілки «на горбі».

ЛЕСЬКО.

Які полукілки?

БОРОВИЧ

(нетерпеливо). Пшеничні «на горбі». Не знаєш?

ЛЕСЬКО.

Не знаю!

БОРОВИЧ

(лото). Як то не знаєш?

ЛЕСЬКО.

Бо з «горба» пшениця вже тиждень в стодолі.

БОРОВИЧ

(відвертаєсь, лото затискає губи, по хвили дуже остро). Ну! чого стоїш? Бери косу і йди в наєці траву косити.

ЛЕСЬКО.

Не можна!

БОРОВИЧ.

Як не можна?

ЛЕСЬКО.

Газдиня не веліли, бо ще молоденька.

БОРОВИЧ.

Тьфу на тебе! рушай звідси! не лізь мені в очи! Чувш? (По хвили, відвертаючись до Леська, і не сьміючи погледити ему в очи). Чого стоїш? Не чув, що кажу?. (Спостерігає вузлик на сорочці). Що за вузол у тебе на сорочці, може тютюну на-крав.

ЛЕСЬКО.

Якого тютюну? Який вузлик? (Про себе) добачив злодій, й без окулярів добачив. (В голос). Який вузлик?

БОРОВИЧ.

А от на сорочці (Хоче взяти).

ЛЕСЬКО.

Та якої мари учепились мене? Який вузлик? Отой? Та то я завязав собі сорочку, щоби не забути вам сказати, що... що у мене є письма з почти, газети.

БОРОВИЧ

(цікаво і лагіднійше). Газети? Ну! чому ж відразу

звоятъ звинити, що в своїм часі не одержали «Вістника» а то з причини, що теперішня Редакція переняла «Вістник» доперва 14. цвітня с. р. і в так короткім часі не встигла його на означений речинець виготовити. За се вийде «Богословський Вістник» в червні в подвійнім числі. При тім упрасяє ся Впр. Отдів, що хотять замовляти діло св. І. Златоустого — О сьвященстві звертатись до В. О. Дорожинського а не до Редакції «Богословського Вістника».

— **Іменованя.** Намісник іменував канцелістів намісництва: Павла Бедраву, Николая Валькевича і Мих. Ворону, повітовими секретарями; канцеліста прокураторії скарбу Ів. Штуку і судових канцелістів Ів. Павловського (для Золочева) і Гр. Іваницького, канцелістами намісництва. — Міністер скарбу іменував комісаря скарбу д-ра Ярослава Волянського, секретарем скарбу в Чернівцях.

— **Вибори до повітової ради** в леськім повіті відбудуть ся: дня 1. липня з групи сільських громад (12 чл.); дня 2. липня з групи міських громад (4 чл.); дня 6. липня з групи найвніше оподаткованих торговельників і промисловців (2 чл.); дня 8. липня з групи більшої власности (8 чл.)

— **Запомога для погорільців.** Цісар уділив з власних фондів 3.000 К завогоди для погорільців в Звинячи на Буковині.

— **Страйк будівляних робітників** вибухнув вчора у Львові і заповідає ся на довше. Робітники поставили свої жаданя що-до підвищення платі і т. д. і заявили, що від них не уступлять, хотий би мали страйкувати цілі місяці.

— **Вісти з Буковини.** Отворене Академічного Дому в Чернівцях відбуло ся дня 12. с. м. — Драматичний кружок товариства «Зоря» відіграв в неділю дня 10. мая в салі «Нар. Дому» представлене аматорське а то: «Соловейко», оперету в однім акті і «Майстер і челядник», комедію в двох актах, переклад Ів. Захарка. — Вечерок з танцями фіалі «Рускої Школи» в Вашиківцях н. Чер., що мав бути дня 30. с. м., з причини відложених учт. конференцій не відбуде ся. — Почтовий практикант в Радівцях Филип Григорович іменованій почтовим асистентом.

Карло Руснак, субякт в торговлі Романовича в Чернівцях, підрізав собі в суботу ніжком горло в хвили, коли надіждив поїзд і скочив сейчас під локомотиву, так, що машина відорвала єму обі нозі.

Два урядники банку в Сучаві, сини тамошних заможних міщан, несподівано вибрали ся оводі в ночи в дорогу до Америки, аби там шукати щастя. Однак поліція завернула їх з двірця, бо в нинішних дефриваційних часах могла справедливо підозрівати їх о «неточности» в касі. Другого дня заряджено в їх бюрах контролю, але всі книги і рахунки найдено в порядку і урядникам дозволено виїхати.

— **Пам'ятник Котляревського в Полтаві.** «Южний Край» доносить: Пам'ятник звисному малоруському поетови Іванови Петровичови Котляревському, який почали ставити минулого року в Полтаві, вже майже скінчений і буде відкритий за кілька місяців. Відкритє має відбутися з великим торжеством. Пам'ятник сам представляє погрудє поета, відлите з бронзи, на прекраснім, чотирь аршини високім педесталю із двірківського граніту, украшений з трех сторін відлитими, після

моделю автора простягу сего пам'ятника мистця Позена, плоскорізьбами на сюжети із творів Котляревського: «Наталка», «Енеїди» і «Москаля-чарівника», а з четвертої сторони буде напись. Довкола пам'ятника рішено спорядити зелізне оарканене в формі прямокутника. На площі, котра находить ся побіч пам'ятника, має насадити відповідних украшаючих рослин. Понизше сеї площі урядить ся молодий парк, так, що се місце стане небавом одною із найкрасших площ в Полтаві. — Пам'ятник Котляревського, як звисно, постронний майже виключно грішми, зібраними на складки. Сею дорогою зібрано около 14.000 рублів, о нак пам'ятник сам і єго окрашенє стоїть около 16.000 — педобір рішила, міська рада в Полтаві доповнити із своїх фондів.

— **На будову церкви в Бикові,** п. Медика, зложили дальші жертви отсі Вн. Добродії: В. Кишакевич з Обертала 4 К, Гр. Коваль ц. к. канцеліст суду в Підгайцях 1-40 К, І. Петришак з Коломиї від себе 1 К, від Катерини Волянської 1 К, від В. Бодіньського 1 К, разом 3 К, о. І. Машак від В. Бахурі 2 К, І. Брошкевич з Бялої коло Бельска 2 К, Родина Вітвицьких з Гаврилівки 2 К, Б. Калинєвич учитель в Руді 3 К, др. Бачинський в Стрию 3 К, о. І. Каратницький парох в Довгій 1 К, гр.-кат. уряд парохіяльний в Краківці 3 К, Н. Филичак в Долині складка 2-40 К, А. Баранецкий в Бережанах перший раз 2 К, другий раз 2 К, третій раз 1 К, разом 5 К, І. Михиовский учитель в Станієвці 1 К, Риманова 2 К, Н. Качмар в Кентах 1 К, М. Константєнович ц. к. професор гімназіяльний в Станіславові 3 К, Л. С. в Коломиї 2 К, о. А. Сабат парох в Річці від себе і кружка церковного 3 К, о. І. Волянський в Братишіві 2 К, І. Іваскевич ц. к. респіциєнт сторожи фінансової в Дрогобичі 10-50 К, о. Т. Левицький парох в Топільниці 2 К, Всім Веч. О. О. і Вн. Добродіям заявлю іменем моїм і моїх парохіян сердечне «Спаси Біг».

При сій нагоді мило нам є поділити ся зупблично з всіми нашими Вн. жертводателями Добродіями, як і всіма добромисельцями, котри на тім залежить, що ми до будови нашої церкви за помічю Божою і добрих людей вже приступили. Власне 28. цвітня с. р. відбув ся торжественно рідкий у нас «Чин благословеня основаня» нової нашої церкви Впр. о. М. Ольшаньским, деканом мостиским і парохом в Старяві, в сослуженю Впр. оо. В. Ясевичького містодекана і пароха в Новосільцях, П. Хомницького пароха в Гуссакові, В. Кондрацького пароха в Судовій Вишні, І. Сенети пароха в Розборі округлім і Т. Яреми віцеректора дух. Семинарії у Львові. На тім місці заявлю я Всім Впр. отцям за їх ласкаві трїди мою ширю, глибоку подяку. Окремо дякую Впр. о. о. В. Кондрацькому і В. Ясевичькому за їх глибоко обдумані і з повним чувством виголошені промови, котрими мої парохіяни, як о тім самі висказували ся, були до живого тронуті. Но не лише проповіді привали до смаку моїм парохіянам. Їм сподобало ся і ціле з повагою відправленє соборне богослуженє. Се богослуженє вислухали мої парохіяни, як місцеві, так і з дочерної церкви з піднесенім і побожним настроєм духа. Всіх одушевляла одна гадка: Щоби як найскорше побудувати новий дім Божий, Богови на Славу — Матери Руси на честь — а їм і їх наслідникам на пожиток

душевний і тілесний. В часі торжественного богослуженя «Чин основаня», роздавали ся поміжи вірних печатані грамоти «Основаня», і образки з написом: «Пам'ятка благословеня заснованя церкви мурованої в Бикові дня 15. (28.) цвітня 1903».

Найже Бог Всемогучий допоможе нам в нашім богоугоднім ділі! Най Бог милосердний благословить Всіх наших П. Т. Жертводателів, прийшовших нам на поміч з своїми щедрими датками! Най Бог добротливий натхне і дальше зичливих людей до того, щоби они ласкаво не забули на моїх крайно убогих парохіян, та по можности і дальше допомагали їм в їх критичнім положеню, тепер при будові церкви.

Сьвяту. Николай Сенета, гр.-кат парох в Бикові п. п. Медика.

— **З зелізниць.** Від 1. мая с. р. видає міське бюро ц. к. зелізниць держ. в Карльсбаді (Alte Wiese дім Savoyen) білети в зшитках. За зіставленє поодиноких зшиток оплачує ся 2% від припадаючої ціни, найбільше однак 2 марки за зшитку.

— **Вісти з львівської архієпархії.** Сотрудниками іменовані: оо. Іван Каратницький з Псар на Довгій, Арт. Авдякович з Новиці в Рипянді і Корн. Йойко (новопост. пресв.) в Ліщині. — Презенту на парохію Виписки одержав о. Іван Королук. — Відпустку для покріпленя здоровля одержали: оо. Мих. Чайковський з Колтов; на три місяці; Ант. Сосенко з Зарудя на два місяці; Петро Мінко з Гребенова на 4 неділі і Мих. Гвоздецький з Глібович вел. на пять неділь. — О. Петро Кордуба одержав канонічну інституцію на Волю велику. — О. Зиновій Маркевич одержав завідательство парохії в Дарахові.

— **Вісти з перемиської єпархії.** Канон інституцію одержали: оо. Теоф. Хомницький на Билічі і Льонг. Тустановський на Вільки мазовецькі. — О. Іван Ільницький визваний до канон. інституції на парохію Доброгостів і о. Петро Ступницький на Клоковичі. — Завідательство в Зворі одержав о. Мих. Юзвяк. — Відпустку для покріпленя здоровля одержали: Ал. Маляркевич і Гн. Вахнянин на два місяці; Едв. Хлопецький на три місяці і Омел. Константинович на пять неділь. — Правительство продовжило дотацію з реліг. фонда на дальший один рік для прив. сотрудників в Бутинах і Дахнові і назначило дотацію для прив. сотрудника, котрого має одержати парох в Цегулі.

— **Родимці! Пам'ятайте на бурсу Руского Товариства педагогічного у Львові!**

Посмертні оповістки

— **О. Іван Каратницький,** парох в Довгій воєнілівській, килуського деканата, вислужений декан і наділений крилошаньськими відзнаками, упокоїв ся дня 6. с. м. в 60. році житя, а в 35. році сьвященства. В. в. п!

— **О. Петро Гіль,** парох Олексинець, скальського деканата, упокоїв ся дня 8. с. м. в 74. р. житя. В. в. п!

не кажеш, а то перше розсердить чоловіка своїми дурницями.

ЛЕСЬКО.

Та то Ви мене розсердили: найперше учепались мого язика — що Вам заваждає мій язик? Поэтому кажете, що я злодій, що тютюн вам краду...

БОРОВИЧ

(лагідно). Ну! вже. Ну! не балакай! давай письма. (Лесько витягає вза назуши дві газети в перепаскажі).

БОРОВИЧ

(оглядає). «Галицькая Русь», то до мене. А отсе — «Діло» (остро). Я тобі кажу Леську, аби я тої газети більше в своїй хаті не видів! Тям собі! Не пхай мені єї в руки, сли не хочеш, щобим тобі в очи запхав! Не видив, що то не до мене, а до Ковта?!... (кидає на землю і магінально витирає руку до блюзи).

ЛЕСЬКО.

Та де виджу, коли я читати не вмію!

БОРОВИЧ.

Такі грубі букви та не вмійш прочитати?

ЛЕСЬКО.

Та ніяких не вмію, ні грубих, ні тонких (переконуючо), або я на дяка вчив ся? чи що? Я до нашої школи ходив, то як маю уміти читати?

БОРОВИЧ

(посувуючи ногою «Діло»). Забирай геть отсю по-

гань, та кинь через пліт до Ковта. Там єї місце! А на другий раз як побачиш оттаке грубе, лабате письмо, то не лізь мені з тим у хату, бо тя разом з тою українською онучею через вікно викину!

ЛЕСЬКО.

Та як то що нечисте, то я не буду в руки брати. Най Феська винесе — я закличу.

БОРОВИЧ.

Бери! кажу! (Лесько бере газету через полотнянку, держить далеко від себе і виносить).

Сцена V.

БОРОВИЧ (сам)

(накладає окуляри, оглядає газету). От і нова газета! (читає) Львовъ, Вторникъ, вісімнадцятого Августа 1892 — позавчашна. А я ще давних не дочитав. Тяжко читаєсь: чоловік не привик до «просьвіщенного писанія», вік свій збавив, читаючи то «нужденное» «Діло». А всьо через того Ковта! Всьо через него! Го! (Киває кулаком до вікна) чекай! я тобі відплачу ся! — Ну! нічо! говорять: «Лучше поздно» як ніколи до розуму прийти. Треба «просьвічатись», «научатись книжного язика», а як підучеш, то так тебе мій Ковтику змалюю у моїй «Галицькій Русі», що в сімох йорданських водах не обмиєш ся! Всьо розкажу, і про корову, і про свині, і про діру в плоті, і про те, як ти в суді брехав. Чекай! Всьо напишу! А там приймуть, надруку-

ють, не бій ся. Не так як «Діло», що відписало, що «в Ваші сусідські, господарські справи мішатсь не станем», не скажуть, що ти «знаний патріот» — тьфу! погань! — але редактор ще від себе наганьбить, скаже: «сенаратисть», «новоеристь», «фонетикъ». — (Отвирав перед собою газету, переглядаючи очима, йде за стіл). Зараз, на чім то я став? «Новая фонетическая язва на Руси» — «то ужь было». Безбожники! «хотять викидати!» (Патетично). Нашоє сьвятоє «х». Праведное «х». О! мошеники. Тоє «х», котре брало участь в давних, княжих борбах, котре стояло на сторожі... гм! нашої землі перед нападами татарськими (отямлюючись). Ні! тут якось инакше стоїть (шукав). Ну! менша о тоє, як сказано — а всеж такої мошеники! «враги народа». (Киває кулаком до вікна). Ні! не дочекавш того! Буде «х»! (по хвилі). Тай цікавий же я, як би ти без «х» виглядав, мій сусід до любезний! Ковт — без «х» (смиє ся) і так нема що на папір взяти (Тисить ся з конценту і ліктем роздаєлює пиріє). Пиріє? Що они мені ту з пирогами влізли? Господи милосердний! Що они мені ту поробили?! Я то кажу, що я у власній хаті не можу мати нігде спокою. Гей! стара! (голосно) стара! (кричить) стара! (плачливо) чого ще они мене гризуть, коли у мене і без того гризоти досить?! Феська! Феська! Феська! (Дальше буде).

Наука, штука, література.

— Руский народний театр оголошує в Тернополі ще отсі вистави: в четвер, дня 14. с. м. >Будка ч. 27<, драма в 1. дії д-ра Фравка і >Як ковбаса та чарка, то і минеть ся сварка<, комедія в 1. дії М. Старицького; субота, дня 16. с. м. >Уриві Аюста<, драма в 5. діях Гуцко; неділя дня 17. с. м. >Запорожець за Дунаєм<, опера в 3. діях Артемовского.

— П. Модест Менціньский славно звисний в Німеччині ваґнерівский тенорист, якого чаруючий голос, знамениту методу співання і надзвичайні акторські спосібности ми мали нагоду подивляти у Львові з початком біжучого сезону, став тепер заангажований до Карльсруге. Артистична кар'єра п. Менціньского піднімає ся з незвичайною швидкістю. Вийшовши недавно тому зі школи звисного професора Штокгаузена у Франкфурті, відбув огнену пробу як дебютант на дошках тамошньої опери з небувалим успіхом. Першим аґажементом славного вже тепер співачка був біжучий сезон в Ельберсфельді і звідтам приїхав вже до Львова як скінчений майже артист, якому, мимо скорого переучування на польскій язик, навіть вибаглива, а по часті і упереджена польска критика, не могла нічого закинути. Сими днями, як довідуємо ся, заангажувала п. Менціньского дирекція надворного театру т. зв. Grossherzogliches Hoftheater в Карльсруге, в провінції Баден, на час від р. 1904. до 1907. Для нашого артиста має се тим більше значінє, що першим капельмайстром є там генеральний музичний директор Фелікс Мотль, найзнаменитший оперовий капельмайстер на цілу Німеччину, аранжер і душа ваґнерівских вистав в Лондоні, Парижі і Байруті.

Що два роки відбувають ся в Байруті звисні на цілий світ Bayreuther Festspiele, в яких беруть участь найвизначнійші німецькі співачки. Бажаємо нашому землякови, щоби небавом і він найшов ся в їх крузі, до чого єго управнює дар шляхотного орґану і та Божа іскра артизму, що тліє в єго груді.

Телеграми.

Будапешт, 12. мая. Цісар приїхав ту вчєра о 7¹/₂ год. вечером.

Відень, 12. мая. Міністер заграничних справ гр. Голуховский виїхав до Будапешту на один тиждень.

Атини, 12. мая. Опозиція в грецкім парламенті почала обструкцію, так що наради парламенту не можуть відбувати ся. Наслідком сєго становиско грецкого кабінета захитанє.

Париж, 12. мая. Кн. Фердинанд болгарский виїхав до Софії.

Лондон, 12. мая. Анґлійский король Едвард і королева виїхали до Шкоції.

Софія, 12. мая. Болгарска ватага під проводом Піперката напала на віз турецької пошти, що їхав з Монастира до Кічева, і ограбила єго.

Загреб, 12. мая. Розрухи в Хорватії змагають ся незвичайно і вибухнули в кількох місцевостях.

Відень, 12. мая. На нинішнім засіданю палати послів пос. Василь Яворский і тов. внесли інтерпеляцію до президента міністрів в справі надужитя урядової власти і злочину вимущеня, якого допустив ся секретар староства в Борщєві, Антін Сьмешко.

Софія, 12. мая. >Вечерная Почта< звиває Болгарів, аби привелили правительство до відповідженя війни Туреччині.

Надісланє.

ФІЗИКАЛЬНО-ДИЄТИЧНА ЛІЧНИЦЯ
д-ра Тарнавского
в Косові (за Коломиєю), ст. зел. Заболотів
отворена від 1-го мая до кінця жовтня.
45(7—10)

Colosseum

Пасаж Германів при ул. Сонішній.

Щоденно о 8. год. вечером величавє представленє. В неділю і сьвята два представленя. **Сензацийні новости, ще ніколи не бачені.** 5 сестер Lorrison, найславнійший америк. квінтет красц, тансерки Cake Walk. — **Йосиф Зейдовский**, б. артист варшавских театрів, в своїм репертуарі. — **Сестри Ситта**, музикально-трансформацийний акт. — **Tower and Clayton**, сьміхованці. — **Sgra Esperanza**, іспанське торєро. — **Mlle Gouer**, лірична співачка. — **Little Bertha**, найменша субретка на сьвітї. — Орхєстра 80. п. п. **Мимо величезних коштів ціни місць дуже низькі.** Білєти можна набувати в бюрі дневників Пльона, ул. Кароля Людвика ч. 9.

Тополя

Т. ШЕВЧЕНКА.

Серия перелисних листів (8 штук) з гарними ілюстраціями (чорними і кольорованими) до Шевченкової балди >Тополя< виїшла пакладом С. Гальберга в Бучачі. Набувати можна серіями і поодинокю у накладці та у всіх більших книгарнях і торговлях. Ціни низькі.

51(2—40)

За певну і добру льокацію поручаємо

- 4 ¹/₂% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні коронови
- 5% листи гіпотечні преміовані
- 4% листи товариства кредитового земского
- 4 ¹/₂% листи Банку красєво
- 5% облігації Банку красєво
- 4% позичку краєву
- 4% облігації пропінацийні

і всілякі ренти державні
Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшим курсї деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ
Гіпотечного

„Мечислава“

Під сею фірмою отворено

нову робітню жіночих строїв

і школу французского крою у Львові при ул. Хорунщини ч. 16. Властителька робітні по кількох літних студиях за границею присвоїла собі всі найновійші здобутки на сїм полю, і доложить старань, щоби приєднати собі як найширші круги клієнтелї солідною роботою.

Ціни приступні.

Робота на час.

50(3—6)

Хлібороби і ґаздині!

котрі хотять всего в господарстві доглянути, як також і такі, котрих обовязок примушує безнастанного ходити, як н. пр. війскові, листоноси, реставратори і їх помічники, люди вікові, котрі чують ся дуже умученими, а найбільше докучає їм біль в ногах і крижах: Незавідне мною випробованє средство >Айсон< усуває зовсім через натиранє біль і умученє в членах.

АЙСОН!

служить вельми успішно також і тим, котрих свербить тіло і бувають змушені чіхрати ся в ночі аж до крови; натираючи тим средством подраженні части тіла, успокоює ся їх і перебуваєє ніч спокійно, ненарушаючи цілковито тіла через чіхранє ся.

Вислаю за послїплатою від 2 корон: **Л. ЕЛЛІН**, аґроном, Львів Підзамче, або **Дроґуєрия п. ЮЛІЮША ПОПЕЛЯ**, магістра фармації у Львові за жовківською роґачкою 43 (7—10)

НАКЛАД А. ХОЙНАЦКОГО.

Лєв Лопатинський.

* * Конкурє на мужа

* * комедія в 5 актах з міського побуту.

Ціна 90 сєт.

Через пять не довгих актїв гумор діяльогу і коміам ситуацій не дають упасти веселому настроєви штуки, яка надає ся так для вистави аматорских кружків інтеліґенції, як і для легкої лектури.

Набути можна в Старополіській книгарні у Львові.

Товариство взаїмних обезпечєнь

ЛЬВІВ
РІНОК Ч. 10.

„ДНІСТЕР“

ДІМ
„ПРОСЬВІТИ“

одинокє рускє товариство асекураційнє, заснованє в 1892. р.

обезпечає будинки, движимости, збіжє і пашу против шкід огневих, побирає умірювану оплату премій, а чистий зиск т. є надвишкю з оплат розділяє межі членів яко звороти; в послідних трєх літах виносив зворот 8%.

ДНІСТЕР

ДНІСТРА

вплачує шкоди дуже скоро а оцінку шкід переводить разом з делегатом і місцевими членами. За 10 літ виплатив 6.064 відшкодовань в сумі 3,187.258 К.

ДНІСТЕР

ДНІСТРА

полїси приймають при позичках Банк краєвий і каси ошадности.

ДНІСТРА

ДНІСТЕР

посередничить при обезпечєнях на житє в краківскім Товаристві, відступає часть провізії з таких обезпечєнь на рускі добродійні ціли; длятого на житє треба обезпечати ся тільки через >Дністер<.

ДНІСТЕР

ДНІСТРА

фонди виносять з кінцем 1902. р. 838.364 К і всі уміщені в цінних паперах пупілярних.

ДНІСТЕР

ДНІСТРА

уділяє аґенції селянам особливо там, де еще не роблять дотеперішні аґенти.

аґенти заробили вже 432 тисячів корон провізії.